

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/517/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.III.37.342/2025/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Csernus Tibor ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Kfv.III.37.342/2025/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panaszban írtak az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó mint mikroállalkozás jövedelemszerzési célú gazdasági tevékenység végzése céljából 2022. július 28-tól bérlője egy ingatlannak (a továbbiakban: felhasználási hely). Az ingatlan tulajdonosa korábban a felhasználási helyre villamos energia vételezésére egyetemes szolgáltatási szerződést kötött az MVM Next Energiakereskedelmi Zrt. egyetemes szolgáltatói engedéllyessel (a továbbiakban: engedélyes).
- [4] Az indítványozó a felhasználási helyen villamos energia vételezésére szolgáltatási szerződéssel nem rendelkezett, ezért 2022. augusztus 1-jén egyetemes szolgáltatási szerződés megkötését kezdeményezte az engedélyesnél. A kérelmét az engedélyes a veszélyhelyzet ideje alatt az egyetemes szolgáltatásra jogosultak körének meghatározásáról szóló 217/2022. (VI. 17.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R1.) szabályaira hivatkozással elutasította, mert a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 670/2021. (XII. 2.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R2.) hatálybalépésekor – 2022. június 18-án – az indítványozó nem egyetemes szolgáltatás keretében jutott villamos energiához. Az indítványozó 2023. február 24-én panaszt terjesztett elő a Magyar

Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalhoz (a továbbiakban: alperes). Ebben előadta, hogy mikrovállalkozásként jogosult az egyetemes szolgáltatásra, az R1.-ben foglalt feltételeknek megfelel. Az engedélyes eljárását diszkriminatívnak tartotta és kérte az alperest, hogy kötelezze az engedélyest a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.) 158. § (2) bekezdés a) pontja és 159. § (5) bekezdés 2. pontja szerint a jogszabályoknak megfelelő működésre.

- [5] Az alperes határozatával az indítványozó panaszát elutasította, mert az indítványozó 2022. június 18-án nem rendelkezett egyetemes szolgáltatási szerződéssel, ezért az R1.-ben foglalt jogszabályi feltételeknek nem felelt meg.
- [6] 2.2. Az indítványozó az alperes határozatával szemben keresettel élt, amelynek nyomán a Fővárosi Törvényszék 2024. február 6. napján kelt, 106.K.702.088/2023/12. számú ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. A törvényszék az R1. 2. § (1) és (4) bekezdéseinek együttes értelmezése alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó megfelel az R1. 2. § (1) bekezdés b) pontjában felsorolt feltételeknek.
- [7] 2.3. Az alperes fellebbezése nyomán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2025. február 5. napján kelt, 2.Kf.700.144/2024/6. számú jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság döntését megváltoztatta és a keresetet elutasította. Rámutatott, hogy a jogértelmezési módszerek együttesen alkalmasak arra, hogy az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakat megfelelő tartalommal kitöltsék. Az ítéltábla ezért az Alaptörvény 28. cikke szerinti jogértelmezés érvényre juttatása érdekében az R1. 2. § (4) bekezdésének nyelvtani, logikai, rendszertani, történeti és teleológiai értelmezését is elvégezte. Ennek során arra a következtetésre jutott, hogy a jogalkotó egyetlen személyi körnek, az R1. hatálybalépésekor egyetemes szolgáltatási szerződéssel rendelkezőknek kívánta biztosítani az egyetemes szolgáltatást.
- [8] A rendszertani értelmezés körében utalt a Vet. 48. §-ában foglalt szerződéskötési kötelezettség és a Vet. 50. § (3) bekezdése szerinti, az egyetemes szolgáltatáshoz való hozzájutási jog korlátozásának szabályaira. Az R2. még csak az egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználói körre vonatkozóan tartalmazott korlátozó rendelkezést, az R1. 2. § (1) bekezdésében azonban tovább szűkítette a jogosulti kört azzal, hogy szabályozta a mikrovállalkozás fogyasztásának nagyságát is. Az R1. 2. § (4) bekezdése pedig már csak azon mikrovállalkozások számára tette lehetővé a továbbiakban is az egyetemes szolgáltatás igénybevételét, akik az R1. hatálybalépésekor ilyen szerződéssel rendelkeztek. Az elsőfokú bíróság ezért tévesen, kizárólag a második mondatot értékelte és azt nem vetette össze az első mondatban foglaltakkal.
- [9] A jogszabályi rendelkezés logikai értelmezése során kifejtette, hogy a kevesebből a többre következtetés logikájából következően, ha az R1. 2. § (4) bekezdésében foglaltak szerint nem jogosult az egyetemes szolgáltatásra az, aki nem egyetemes

szolgáltatási szerződéssel – tehát valamely más, versenypiaci szerződéssel – rendelkezik, akkor még inkább nem lehet jogosult az, aki egyáltalán nem rendelkezik azzal.

- [10] Végezetül kitért a normahely történeti és teleológiai értelmezésére is, figyelembe véve az R1. megalkotásának indokait, a történelmi, gazdasági helyzetet. A háború miatti energiaválság az R2. megalkotását szükségessé tevő koronavírus-járvány miatti energiaválságnál elmélyültebb gazdasági nehézséget jelentett, ezért az R1. hatálya alatt még inkább szükséges volt – az energia árának növekedésére figyelemmel – a kedvezményes áron szolgáltatásra jogosultak körének szabályozása, annak szűkítése. Nem lehetett a jogalkotónak célja az, hogy a korábbiakhoz képest még nehezebb energiagazdasági helyzetben a kedvezményes szolgáltatásra jogosultak körét kítágítsa és a már egyetemes szolgáltatási szerződéssel rendelkezők körén kívül az új szerződéskötési igénnyel rendelkezők számára is lehetővé tegye azt.
- [11] 2.4. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan annak megváltoztatását kérte. Kifejtette, hogy az alperes tévesen értelmezte a felhívott jogszabályokat, hatáskörét nem a jogszabály keretei között gyakorolva járt el. Az elsőfokú bíróság álláspontjával egyetértve hangsúlyozta, a kizárási feltétel helyes nyelvtani értelmezésének kiindulási pontja az, hogy az adott mikrovállalkozás egyáltalán valamilyen szolgáltatás keretében vételezzon villamosenergiát. Az a vállalkozás tehát, aki az R1. hatálybalépése napján semmilyen szolgáltatás keretében nem vételez, nem esik ezen rendelkezés alá. A felülvizsgálati kérelem szerint a Fővárosi Ítéltábla az R1. történeti, rendszertani és logikai értelmezése során teljesen megalapozatlan eredményre jutott.
- [12] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a 2025. október 15-én kelt, Kfv.III.37.342/2025/8. számú ítéletével a jogerős döntést hatályában fenntartotta. A Kúria vizsgálta az ítéltábla jogértelmezését. Ennek eredményeképpen megállapította, hogy a másodfokú bíróság a vizsgált jogszabályhely nyelvtani, logikai, rendszertani, történeti és teleológiai értelmezésével helyes következtetésre jutott.
- [13] A Kúria szerint mind az R1. címével, mind a jogszabályhely kettős tagadású megfogalmazásával – és ezáltal állítással – azt határozta meg a jogalkotó, hogy mely jogosulti kör számára biztosítja a kedvezményes egyetemes szolgáltatást. Ez a jogosulti kör pedig azokra terjedt ki, akik az R1. hatálybalépésekor már egyetemes szolgáltatás keretében vételezték a villamos energiát.
- [14] A Kúria az Alaptörvény 28. cikkére és a 3179/2018. (VI. 8.) AB határozat megállapításaira utalva abból indult ki, hogy a vitatott jogszabályi rendelkezés értelmezése nem korlátozódhat a nyelvtani értelmezésre. A komplex értelmezésnek szükségképpen ki kell terjednie a rendszertani és teleológiai szempontokra is. Ennek megfelelően rögzítette, hogy amennyiben a normaszöveg nem egyértelmű, a

jogalkalmazónak a jogalkotói cél feltárásával kell olyan értelmezést adnia, amely összhangban áll a józan ész, a közjó, valamint az erkölcsös és gazdaságos cél követelményeivel.

- [15] A Kúria a vizsgált jogszabályhely tekintetében a jogalkotói célját a szabályozás keletkezési körülményeiből – így különösen az energiaválságra visszavezethető gazdasági helyzetből és a korábbi szabályozáshoz képest bekövetkezett változásokból – vezette le. E körülmények alapján arra a következtetésre jutott, hogy a jogosulti kör meghatározásának másodfokú bíróság általi értelmezése megfelelt a jogalkotói akaratnak, amelyet mind a teleológiai, mind a rendszertani értelmezés alátámaszt.
- [16] 2.5. Az indítványozó a fenti előzmények után előterjesztett Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdése, a XV. cikk (2) bekezdése, a XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései, valamint a 28. cikk sérelmére hivatkozva kérte a Kúria ítéletének megsemmisítését.
- [17] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott kúriai ítélet – téves jogértelmezése okán – az Alaptörvény több rendelkezését, így az egyenlő bánásmód követelményét, a tisztességes eljáráshoz való jogot és a tisztességes gazdasági verseny szabadságát is sérti.
- [18] Az indítványozó az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésben foglalt tisztességes gazdasági verseny, XV. cikk (2) bekezdése szerinti diszkrimináció tilalma, valamint a XXIV. cikk (1) és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jog sérelmét lényegében azonos indokokra alapítja. Érvelésének kiindulópontja, hogy a Kúria a vonatkozó jogszabályt olyan módon értelmezte, amely az egyetemes szolgáltatásra való jogosultság tekintetében indokolatlan különbséget tesz az azonos helyzetben lévő mikrovállalkozások között aszerint, hogy az R1. hatálybalépésének napján vételeztek-e egyetemes szolgáltatási szerződés alapján energiát. Álláspontja szerint az értelmezés az újonnan piacra lépők kizárását eredményezi a jogosulti körből, amely indokolatlan hátrányos megkülönböztetést valósít meg és olyan versenyhátrányt okoz, amely a tisztességes gazdasági verseny sérelmére vezet.
- [19] Érvelése szerint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését sértő jogértelmezés fenntartása egyúttal a XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági eljáráshoz, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét is eredményezi. Az indítványozó emellett arra is hivatkozik, hogy a Kúria a jogszabály értelmezése során nem tett eleget az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési követelményeknek, mivel a vonatkozó jogszabályt nem annak céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte. Érvelése szerint a jogszabály nyelvtani értelmezéséből nem következik az újonnan piacra lépő fogyasztók kizárása az egyetemes szolgáltatásból.

- [20] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés sérelmét illetően az alkotmányjogi panasz indokolást nem tartalmaz.
- [21] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek megfelel-e.
- [22] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője 2025. november 18. napján töltötte le a Kúria ítéletét, míg az alkotmányjogi panaszt 2026. január 19. napján, azaz a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvankettedik napon terjesztette elő. A határidő utolsó napja – 2026. január 17. (szombat) – munkaszüneti nap volt. Az Ügyrend 28. § (2) bekezdése szerint, ha a határidő utolsó napja munkaszüneti napra esik, a határidő csak az azt követő legközelebbi munkanapon jár le, ezért a panaszt határidőben benyújtottnak kell tekinteni.
- [23] Az indítványozó jogi képviselője szabályszerű meghatalmazást csatolt. Az indítványozó jogosult és érintett is, mert a bírósági eljárásban fél volt, saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. A Kúria ítélete olyan, az ügy érdemében hozott döntés, amellyel szemben helye lehet alkotmányjogi panasz benyújtásának. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [24] Az Abtv. 27. §-a szerint az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon.
- [25] Az indítvány e feltételnek csak részben felel meg.
- [26] Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, hogy az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésében foglalt tisztességes gazdasági verseny biztosítására irányuló állami kötelezettség címzettje nem az indítványozó, nem származik belőle az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga, ezért alkotmányjogi panaszt sem lehet közvetlenül erre az előírásra alapítani {3215/2013. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [21]; 3088/2019. (IV. 26.) AB határozat, Indokolás [16]}. Hasonlóan nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, ezért nem lehet alkotmányjogi panasz alapja sem az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály {3192/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [27] 3.2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [28] Az indítvány a határozott kérelem követelményének nem felel meg.
- [29] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog sérelmét állítja, de nem tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)*

pont], illetve nem ad elő alkotmányjogi érveléssel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont].

- [30] Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése és a XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben tartalmilag egységes, azonban alkotmányjogilag nem értékelhető indokolást adott elő.
- [31] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az indítvány nem felel meg az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott követelménynek, ha a támadott bírói döntéssel lezárt eljárások leírását és az indítványozó szerint az Alaptörvény sérülni vélt szabályainak idézését tartalmazza, azok tényleges összekapcsolása nélkül {3135/2025. (IV. 25.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [32] Az indítványozó azzal érvel, hogy a Kúria az R1. 2. § (4) bekezdését alaptörvény-ellenesen értelmezte, azonban Alaptörvényben biztosított jogai sérelme mibenlétének kifejtésével, és annak alkotmányjogilag is értékelhető indokolásával adós marad. Az indítványozó valójában a támadott bírói döntések megállapításainak tartalmi, és nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg. A döntés irányát, a vonatkozó jogszabályok értelmezését sérelmezte.
- [33] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozott következetes gyakorlata szerint, a mégoly terjedelmes, szerteágazó területekről összeválogatott szakmai anyagokat vegyítő beadvány sem helyettesítheti a releváns, konkrét (az Alkotmánybíróság által vizsgálható) alkotmányjogi indokolást tartalmazó, és a határozott kérelem Abtv.-ben rögzített kritériumainak megfelelő indítványt {3550/2023. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [45]; 3164/2024. (V. 10.) AB végzés, Indokolás [26]}.
- [34] 4. A kifejtettek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt követelménynek, ezért azt az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 20.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Nemessányiné dr. Chronowski Nóra Edit
s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Ligeti Miklós Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró